

THAM LUẬN CÁC KHÓA TU TẠI BÁC NHÃ TỊNH ĐƯỜNG NĂM 2025

-----O-----

Kính thưa Quý Đạo trưởng, quý Thiên ân chức sắc cùng quý tịnh viên,

Dù được gọi với những tên khác nhau trên thế giới như *Chơn Tâm* (Tâm Chơn nhưt), *Phật Tánh*, *Bản Lai Diện Mục*, v.v. . . . bản chất của tất cả các danh này đều chỉ về một thực thể thanh tịnh, sáng suốt và bất biến, luôn hiện hữu trong con người, ấy là Đạo. Đây chính là nguồn cội chân thật, là bản thể vĩnh hằng mà mỗi tôn giáo đều hướng đến.

Hành trình tìm về Chơn Tâm là quá trình tu tập, hành đạo để vượt qua vọng tưởng, vô minh và chấp ngã để đạt đến sự giải thoát, giác ngộ và hòa hợp với bản thể vũ trụ.

Theo Thánh ngôn, *Chơn tâm* được xem là "*bổn thể*" không hề thay đổi giữa dòng chảy vô thường của vạn vật. Như kinh có nói: "*Chơn tâm tuyệt đãi, bổn vô kim cổ chi thù*", Chơn tâm là bất biến, vượt ngoài sự đối đãi của thời gian và không gian. Việc quay về bổn thể Chơn tâm không chỉ giúp con người tìm lại sự bình an nội tại mà còn mở ra cánh cửa đến với chân lý tối hậu.

Chủ đề "Quay về Bổn Thể Chơn Tâm" được lựa chọn không chỉ bởi ý nghĩa sâu xa về mặt giáo lý mà còn bởi tính thực tiễn đối với hành giả trong thời đại hiện nay. Trong cuộc sống hiện đại đầy xáo trộn và áp lực, con người dễ bị lôi cuốn vào danh lợi, dục vọng, và những xáo động của ngoại cảnh. Chính trong bối cảnh ấy, Đạo học luôn nhắc nhở rằng: "*Chơn tâm là ngọn đèn sáng, là kim chỉ nam dẫn lối giữa biển khổ đời người.*" Việc quay về với Chơn tâm giúp chúng ta:

- *Tĩnh lặng giữa biến động*: Giữ tâm an giữa những thay đổi không ngừng của cuộc đời.
- *Phá bỏ vô minh*: Loại bỏ những vọng tưởng che mờ trí tuệ, từ đó thấy rõ thực tướng của vạn vật.
- *Thanh lọc tâm hồn*: Buông bỏ chấp trước, dục vọng, để đạt đến sự tự tại và bình an nội tâm.

Tất cả các pháp môn, dù là thiền định, niệm Phật, hay lễ bái, ... đều nhằm mục tiêu cuối cùng là trở về với Chơn tâm. Trong Thánh ngôn, điều này được thể hiện rõ qua lời dạy: "*Quay về liền thấy thần châu của nhà*", nhấn mạnh rằng Chơn tâm chính là ánh sáng quý giá nhất, không ở đâu xa mà nằm ngay trong Tâm của mỗi người.

Thi bài "*Chữ Tâm*" và "*Quay về Bổn thể Chơn Tâm*" mà các tịnh viên đã học là kim chỉ nam xuyên suốt cho lớp học tại Bác Nhã Tịnh Đường. Dịch Lý cũng đã được vận dụng để tịnh viên có cơ hội học tập, quán thông lý đạo.

Dưới đây, Giáo Lý Vụ (MLTH) xin đề nghị những chủ đề gợi ý cho các bài tham luận năm 2025 cũng không ngoài đề tài “Chữ TÂM”. Tham luận viên các đơn vị có thể chọn một hay nhiều vé thơ cho từng chủ đề viết của mình. Đề tài có thể thu hẹp vào từng chủ đề nhỏ chớ không nhất thiết phải dàn trải để tịnh viên có thể dễ dàng tiếp thu hơn đồng thời các tham luận viên có thể trình bày những chủ đề quen thuộc với Thánh ngôn, Thánh giáo mà Ông trên ban cho các khối tham gia khóa tịnh.

- Giác ngộ và giải thoát;
- Thực hành ‘thuần chơn vô ngã’ trên hành trình quay về Bốn thể chơn tâm;
- Quay về Chơn Tâm;
- Bác Nhã Tâm và vai trò của thiên định;
- Âm dương và sự điều hòa trong tu tập;
- Phá vọng hiển chân;
- Bản chất vô thường của vạn pháp và con đường thoát khỏi khổ đau;
- Tánh mạng song tu;
- Phát huy tự giác và giác tha;
- Giữ gìn lục căn thanh tịnh;
- Quay về ‘Bốn thể Chơn tâm. . . .

Giáo Lý Vụ (MLTH) rất mong quý tịnh viên hoan hỷ tham khảo và đóng góp thêm vào đề tài trên hầu làm phong phú thêm quá trình học tập tập, thực hành công phu mà Thiêng Liêng đã dày công chỉ dạy.

Rất lòng thành tín

Giáo Lý Vụ (MLTH)

Phụ chú

Giáo Lý Vụ (MLTH) xin gửi đến chư tịnh viên thi bài của Đức Bác Nhã Thiên sư giảng dạy (mùng 02/ tháng Giêng/năm Đinh Tỵ) hầu làm rõ phân nào các chủ đề nêu trên.

Trân trọng.

**BÁC NHÃ chưa khai, vọng chấp còn,
THIÊN đồ tu đức chí còn non,
SU thừa thánh pháp minh phân rõ,
Mừng lúc Thiên ân sứ mạng tròn.**

Chào chư thiên ân đệ muội thanh tịnh nghe dạy.

Chư thiên ân đệ muội đã thấu biết môn đạo tu hành cốt ở Tâm thiền định thì dầu ở trong thiền hay ngoài thiền, đi, đứng nằm, ngồi, thị, thính, ngôn, động, được thanh tịnh, thì cũng nhập cảnh Viên giác đó vậy.

[. . . . .]

Bản Tăng cũng đã chỉ chỗ *động cơ sinh diệt* lúc còn tại thế; từ ngày tịch liêu đến nay, chư Thiên ân hiểu thì hiểu đó, nhưng khi bắt tay hạ thủ hành thiền thì chưa mấy người. Dầu có làm cũng là việc phụ, đâu tha thiết tư duy nên chưa thấy được lạc thú của thiền *sinh Tâm* chánh niệm.

Bản Tăng cũng thường dạy cái *nguyên lai Tự Tánh thanh tịnh*, ai ai cũng sẵn có, nhưng cái **Tâm Chơn như** kia bị vô minh che lấp mà quanh quẩn trong sáu nẻo luân hồi.

Vì sao mà có vô minh? Vô minh là cái gì? chưa thấy một ai thấu hiểu.

Bản Tăng cũng nhắc lại chư Thiên ân đệ muội suy gẫm như:

- *Như-Lai* tạng một mực không sanh diệt như *tánh uớt* của nước.
- *Bảy Thức* sanh diệt như *sóng* nổi trên mặt nước.
- *A-Lại-Da* sanh diệt và không sanh diệt như *biển* gồm cả hai thứ động, tịnh.
- *Vô minh* không sanh diệt, cũng không phải không sanh diệt, tựa như *gió lớn* làm cho nước nổi sóng, nhưng nó không phải nước cũng không phải sóng.

Bốn thứ đó cũng là một Tâm, nguyên *Chơn như* bất giác mê như tâm mà biến thành *thức*, thì vô minh không phải thức cũng không phải không thức. *Vô minh* không diệt nhưng không phải không diệt. Chư Thiên ân cần đi thêm vào một khoảng ngắn nữa sẽ thấy. Chơn như tâm bất giác mà có vô minh, bất giác mà có tâm vương, tâm sở. Đã nói vô minh là gió, vọng giác quấy động biển thức gây nên sóng gió, sóng là thức khởi lên giúp cho trợ tăng thêm sức gió. Gió là vô minh, gió càng mạnh, sóng càng to, sóng càng to là gió càng mạnh. Hai bên tương hệ lẫn nhau mà gây nên nghiệp sanh tử.

Bây giờ ta cần hiểu cái sống là cái động, cái động là cái vọng tưởng, niệm niệm chuyên leo. Cái vọng tưởng kia là cái Ý, ý khởi thì niệm sanh, ý - niệm khởi sinh thì tất cả tâm sở dữ lành đều tấp nập đầy động. Nếu niệm lành thì thọ lạc, niệm dữ thì thọ khổ, nghiệp dẫn đi quanh quẩn trong sáu nẻo luân hồi. Dầu là vô thí vô minh thổi gió bất chánh mà Ý thành Tâm chánh thì không dễ biến thức nổi sống. Bởi vậy mà Hưng Đạo Đại Vương mới dạy *Vô minh tức thị Viên minh*. Ý thuần là Như-Lai tạng, nên bước tu cốt là chủ cho được Ý. Ý đã thuần tịnh là Đạo thành. Niệm được thuần như là Bác Nhã. Cổ Thánh có câu: “*Niệm tưởng quán dĩ trừ, tắc năng kiến Bác Nhã*”.

Đây Bàn Tăng tóm gọn ý lại giúp cho chư Thiên ân đệ muội một phương thức cầu tu chóng nên Đạo quả. Đừng chê đó là tầm thường mà bỏ qua thì khó mong đạt đích.

BÀI :

***Khai cơ để mở cửa Huyền,
Chánh tâm diệt dục hườn nguyên Chơn thần.***

*Tu tam nghiệp sạch thân, khẩu, ý.
Vững một lòng chung thí dẻo dai;
Đạo màu thê, dụng, không hai,
Nhứt chơn bình đẳng trong ngoài một Tâm.*

*Chỗ cứu cánh cầu tâm ở đó,
Pháp tu hành, không ngó nào hơn;
Phật Tiên kiến Tánh qui Chơn,
Nho gia Trung Thứ, nghĩa Chơn, cũng là.*

*Cũng dạy trừ cái Ta tham vọng,
Cho biển lòng gió sóng lặng yên;
Lặng yên: cảnh giới của thiền,
Lặng yên: tam ngũ triều huyền phục sơ.*

*Lặng yên thì sinh cơ phát xuất,
Lặng yên: Tâm trung nhứt đồng thiên;
Cách nào cầu được lặng yên?
Lặng yên: buông xả muôn duyên, ta, người.*

*Ngã, pháp, khi tách rời đôi mảnh,
Mà khiến Tâm xúc cảnh suy lường;
Sanh tình lấy bỏ ghét thương,
Quên rằng một góc Chơn thường mà ra.*

*Pháp cũng ta, mà ta cũng pháp,
Thấu nguyên lai bảo hợp Thái hòa;
Không nhon, không pháp, mới là,
Hoát khai trí huệ vượt qua kia bờ.*

*Đã thấu rõ động cơ siêu đọa,
Đọa là do chấp ngã, chấp tình;
Siêu hay chủ được ý mình,
Ý không vọng loạn thì tình lặng yên.*

*Cách giữ còn an nhiên giác tĩnh,
Phải kiên thành tu chỉnh oai nghi;
Thấy, nghe, ngôn, động, xét suy,
Theo Thầy, gần bạn, giới trì kệ kinh.*

*Núp dưới bóng Chí linh bảo vệ,
Cậy uy thần điển huệ thắng duyên;
Dựa nương Thánh đức pháp quyền,
Thắm say mùi Đạo, lòng thiên nãy sinh.*

*Xóa hận thù, bất bình, oan khúc,
Khéo dần tâm nhẫn nhục từ hòa;
Đuổi xua tư tưởng vạy tà,
Tu Bồ Tát hạnh, vị tha quên mình.*

*Ấn thơ với phóng sinh trợ đạo,
Giải tiền khiên oan báo nhiều đời;
Thí tài, thí pháp giúp người,
Bạt tam ác đạo, thoát nơi luân trầm.*

*Lo sửa mình tẩy tâm tiến đức,
Đoạn não phiền nghiệp lực tạp căn;
Vệ mây cho tỏ vùng trăng,
Buông tay tục lợi, nắm phăng nguồn thiên.*

*Ngồi tịnh lự tâm yên trí định,
Quán chiếu thường ác bệnh tiêu tan;
Khai thông cữu khiếu tam quan,
Pháp luân vận chuyển, huyền hoàng suốt thông.*

*Khấp bách thể thấy không ngăn ngại,
Cùng sáu căn, bốn đại điều hòa;
Không Trời, không Đất, không Ta,
Chỉ còn một khối bao la trùm đầy.*

Lặng lẽ lâu như vậy coi thử,
Còn hôn trầm, trạo cử, hay không ?
Dò nghe đâu trệ, đâu thông,
Vị lai quá khứ bất lòng được chưa ?

Ma hiện thứ ta ưa, phỉnh gạt,
Dụ không xong, dọa nạt cướp thân;
Của tiền, sắc đẹp, lửa thân,
Phật Tiên giá vũ đẳng vân đến mừng.

Bày đủ thứ thích ưng cảm dỗ,
Khiến cho lòng ái ó loạn tâm;
Hoặc cho muối, kiến tương xâm,
Thịt da nhức ngứa, bụng râm tê chôn.

Biết tiêm thức còn chôn đủ nghiệp,
Khi móng lên mau kịp ngăn phòng;
Ma ngoài hiệp với ma trong,
Ngơ đi chớ tưởng, lặng lòng quên thân.

Còn bóng dáng, ma thần mới khảo,
Còn thức duyên, ma đạo mới sanh;
Trống trơn, bặt dứt, dữ lành,
Cắt đường ma quỷ lưu hành vào ra.

Cứ lì lợm ngồi già chớ nãn,
Ngày ngày y thiền quán đừng lơ;
Ngoài thân không dạng Đất Trời,
Trong tâm động đây tâm hơi chẳng còn.

Công phu được vẹn tròn thanh tịnh,
Thì lậu duyên chướng bịnh tiêu trừ;
Ngưng thân nhập cảnh huòn hư,
Sinh cơ báo triệu, ngộ từ giờ đây.

Chơn ý hiện cảm đầy vẻ sống,
Dường tỉnh cơn ác mộng khoan nhàn;
Toàn thân thông sướng khinh an,
Vị người vừa thoát hàm oan tử hình.

Trực diện thể Viên minh hiện phát,
Huyền hóa đều rã nát hư tro;
Phúc đời, sao đủ sánh so,
Nghe, không bằng tận vào kho nhiệm mầu.

Chon ý khi quày đầu phải biết,
Hư giả thành chon thiệt, lạ thay !
Đôi phàm hóa Thánh liền tay,
Lỗi xưa rõ rệt, công nay đành rành.

Chuyển bát thức trở thành tứ trí,
Cũng không ngoài chon ý này đâu;
Xây lưng đuôi trở thành đầu,
Viên minh chưa phát biết đâu bến bờ.

Có cực tịnh, sinh cơ mới động,
Có hư tâm, diên hồng mới giao;
Dưới Khôn Chấn khởi sơ hào,
Đó là động đích cửa vào huyền quan.

Là thi giác soi đàng dẫn bước,
Là huỳnh bà, môi ước tơ duyên;
Dem Khôn tương hội với Kiên,
Xuống tay chiết Khảm mà điền vào Ly.

Vây sạ nữ anh nhi phối ngẫu,
Xưa âm dương giao cấu thành thai;
Chờ ngày nhụy nở hoa khai,
Công đầy quả đủ thoát ngoài Càn Khôn.

Pháp tu luyện Huyền Môn Bác Nhã,
Thích, Đạo, Nho gồm cả thiên nhơn;
Cũng đồng phá vọng hiển chơn,
Thành Phật nhập Thánh, đắc Đơn cũng là.

Nhứt thứ tu, Huỳnh Bà vai chánh,
Ý đã thuần cảnh cảnh là Tiên;
Ý mê trụ lạc xích xiềng,
Ý thành là Bác Nhã thuyên độ nhơn.

Bước đầu của tu Đơn luyện kỹ,
Lấy công phu lập chí vững bền;
Trúc cơ kiên cố móng nền,
Trì hành cữ tiết tiến lên tột cùng.

Ngày ngày được thung dung vô sự,
Đôi cảnh hay an xử bình thường;
Trống lòng được mát, ghét, thương,
Chẳng nên liên lụy vấn vương tình đời.

*Hành phương tiện tùy thời công quả,
Chỗ chứng đem khuyển hóa thiện nhân:
Hơn thua, được mất, không cần,
Khen chê chẳng ý, sơ thân không lòng.*

Bước đầu đã tu xong nhứt bộ, ...

Đến đây Bản Tăng tạm ngưng, có dịp sẽ nói thêm, mong ở các Thiên ân đệ muội nhớ **động cơ siêu đạo là Ý. Ý là Niệm, là đầu mối mọi sự Thánh phàm.** Chủ được ý, Ý được tịnh, được thuần, thì là thành Đạo. Sứ mạng khi ấy được hoàn tất, sự nghiệp Minh Lý được thành công. Lấy Ý làm động cơ cho công cuộc hoàn nguyên. Ý chuyển thì A-Lại-Da và Mạt-Na được vô lậu. Ý một niệm lành thì Mạt-Na một niệm tịnh. Ý một niệm dữ thì Mạt-Na một niệm nhiễm. Ý quan hệ thay ! Lấy đó mà hạ công quán chí.

Bản Tăng xin chào và chúc nguyện các đệ muội hòa nhứt giữa nhau mà chia lo gánh đạo. [. . . . .]